

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.26, december 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1845 (SJ: 829A)

Andre udgaver

US *Udvalgte Skrifter* 9

VU *Værker i Udvalg* 10

PS *Poetiske Skrifter* 6

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 63, 4, nr. 29, 115, 116 og 193 og 5, nr. 286

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer og indledning er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager

Tekstredigering er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Stine Guldahl Holst

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

[[A:I]] [[A:II]]

Psalmer og Sange

til Julen,

samlede af

J. F. og R. Th. Fenger.

Kjøbenhavn.

Trykt hos *J. D. Quist*, Bog- og Nodetrykker.

1845.

Psalmer og Sange

til Julen

samlede af

J. F. og R. Th. Fenger.

Kjøbenhavn.

Trykt hos *J. D. Quist*, Bog- og Nodetrykker.

1845.

[A:3]

Nr. 1.

Egen Melodi.

¹ Fryd dig, du Christi Brud!
Stat op og see herud!
For Døren er Guds Naade,
Som dig Profeten spaaede!
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

² Gak ud af dit Paulun,
Med Fløite og Basun,
Med Jubel, Zions Dronning!
Her rider Ærens Konning!
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

3 Et Asen ham vel bær,
Dog er det Herrefærd!
Hans Rustning synes ringe,
Dog kan han Døden tvinge!
|A:4 Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

4 Sagtmodig, from og god,
Er han af Hjertensrod,
Har Salighed at føre,
Som Bruden skal tilhøre!
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

5 Luk op nu Port og Dør,
Saa høit, som aldrig før!
Dig agter nu at giæste
Den Største og den Bedste!
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

6 Strøe Mai paa Kongens Vei,
Og spar din Silke ei!
Lad Folket bære Palmer
Og synge Høitids-Psalmer!
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

7 |A:5 Umyndige og Smaa
Lad giøre ligesaa!
Den hele Folkeskare,
Med Sang i Skyen, svare:
Hosjanna! Hæder og Ære
Skal denne vor Konning være!

Nr. 2.

Egen Melodi.

1 Et Barn er født i ||: Bethlehem, :||
Thi glæde sig Jerusalem! ||: Halleluja! :||

2 En fattig Jomfru ||: sad i Løn, :||
Og fødte Himlens Kongesøn! ||: Halleluja! :||

- 3 Han lagdes i et ||: Krybberum, :||
Guds Engle sang med Fryd derom: ||: Halleluja! :||
- 4 Og Østens Vise ||: offred der :||
Guld, Røgelse og Myrrha skiær: ||: Halleluja! :||
- 5 Forvundet er nu ||: al vor Nød, :||
Os er idag en Frelser fød! ||: Halleluja! :||
- 6 |A:6|Guds kiære Børn vi ||: blev paany, :||
Skal holde Juul i Himmelby! ||: Halleluja! :||
- 7 Paa Stjerne-Tepper ||: lyseblaa, :||
Skal glade vi til Kirke gaae! ||: Halleluja! :||
- 8 Guds Engle der os ||: lære brat, :||
At syng, som de sang i Nat: ||: Halleluja! :||
- 9 Da vorder Engle ||: vi som de, :||
Guds milde Ansigt skal vi see, ||: Halleluja! :||
- 10 Ham være Priis til ||: evig Tid, :||
For Frelser bold og Broder blid ||: Halleluja! :||

Nr. 3.

Mel. Jeg vil din Priis udsjunge.

Min Soel, min Lyst og Glæde!
Min Drot i Barne-Dragt!
Lad mig til Krybben træde,
Hvor du i Svøb er lagt!
Jeg har en Jule-Sang
I Hjertet til din Ære,
|A:7|Lad Tungen den frembære
Med liflig Harpe-Klang!

Nr. 4.

Egen Melodi.

- 1 Et lidet Barn saa lysteligt

Blev af en Jomfru baaret,
Ei før, ei siden hørdes Sligt,
Men kun i Jubelaaret,
I Tidens Fylde, da Guds Søn
Paa Jord sig fandt en Moder skøn,
Lod uden Synd sig føde,
Fornedrede sig til de Smaa,
Saa de kan ham til Broder faae,
Den Himlens Morgenrøde!

- 2 Høilovet i al Evighed
Skal *Jesus* derfor være,
Og naar for ham vi knæle ned,
Det er Gud-Faders Ære,
|A:8Og naar vor Lovsang, altid ny,
Fra Jord sig svinger let i Sky,
Med glade Juletoner,
Vort fattige Halleluja
Med salig Fryd istemmes da
Af Engles Millioner!

Nr. 5.

Mel. Fra Himlen høit kom vi nu her.

- 1 Fra Himlen høit, med Julebud,
Paa Engleviis jeg kom fra Gud,
Saa vidt og bredt paa Jorderig
Derom skal synges frydelig!
- 2 Et Barn er født af Adams Kiøn,
Hans Moder er en Jomfru skøn,
Den Davids Søn, saa faur og fin,
Gud-Fader evig kalder sin!
- 3 Hvad I af Gud var skabte til,
Paany Han eder skiænke vil,
Derfor er født den Herre Christ,
Al Verdens Frelsermand forvist!
- 4 **|A:9**Til eder i det Lave her
Det glade Budskab vi nedbær,
At med os høit i Himmerig
I leve skal evindelig.

- 5 I Bethlehem, i Davids By,
I finder ham i Morgengry,
I Barnesvøb, i Krybbe lagt,
Som har al Verden i sin Magt!
- 6 Saa kvæder sødt om Julenat
Guds Engel klar, og hos ham brat,
Fra Engle smaa i Tusindviis,
Gienlyder høit Vorherres Priis!
- 7 Som Hyrderne, med Barnesind,
Kom, lad os gaae i Hytten ind,
Og see den Julegave skøn,
Vi fik af Gud: Hans egen Søn!
- 8 I Krybbe lagt! o see engang!
Om ham det var, Guds Engle sang,
Og *Jesus Christus* hedder han,
Vor Frelser, baade Gud og Mand!
- 9 |A:10| Velkommen vær, du ædle Giæst!
Af Kiærlighed du kommen est,
Fra Himmerrig, o Herre sød,
At frelse os fra Synd og Død!
- 10 O, Søn af Verdens Skaber god!
Hvor fattig du dig føde lod!
Hvor ydmyg du dig lagde ned
Paa Hø og Straa i Usselhed!
- 11 Var Verden nok saa vid og lang,
Den dig var dog en Vugge trang,
Og dig ei værd, om den var fuld
Af Perler, Ædelsteen og Guld!
- 12 For Fløiel dyrt og Silke fin,
Af Straa er Vuggepude din,
Men dog iløn, for os og dig,
Din Krybbe er et Himmerig!
- 13 Dig, Herre, det behaged saa
Med Liv at lære dine Smaa,
Hvorlidt Guds Børn sig bryder om
Al Verdens Pragt og Herredom!
- 14 |A:11| Guds liden Søn, saa faur og fin!
Du, som er Lyst og Glæde min,
I Hjerte mit, o Herre sød!

Gjør dig en Vugge varm og blød!

15 Da er derinde Sang og Dands,
Da er for Øie Himlens Glands,
Og altid rig er da min Mund
Paa Julesang af Hjertensgrund!

16 O Gud skee Lov til evig Tid!
Guds Søn, han er vor Broder blid!
Nu lover Englesang i Sky
Os Himmerig med Nyaarsny!

Nr. 6.

Mel. Et Barn er født i Bethlehem.

- 1 Guds Engle sang i ||: Stjernetal, :||
Nu Gud skee Lov i høien Hald! ||: Halleluja! :||
- 2 Fuldsødt det klang i ||: Englechor! :||
Guds Fred, Guds Fred, Guds Fred paa Jord! ||: Halleluja! :||
- 3 **A:12**Nu Adams Børn skal ||: lege Jul, :||
Guds Søn i Svøbet leger Skjul, ||: Halleluja! :||
- 4 Tak Englechor for ||: Julebud! :||
Med Eder vi vil love Gud: ||: Halleluja! :||
- 5 O, Gud skee Lov for ||: Julenat, :||
Nu kommer Nyaarsmorgen brat, ||: Halleluja! :||
- 6 Saa voxte vi i ||: Lys og Løn, :||
Til Guds Behag med Davids Søn! ||: Halleluja! :||
- 7 Og som Guds Engle ||: kom til Mænd, :||
Saa komme vi til dem igien; ||: Halleluja! :||
- 8 Fra Bethlehem til ||: Stjerneslot, :||
Vi kiende Engleveien godt! ||: Halleluja! :||
- 9 Thi *Jesus* er den ||: Himmelvei, :||
Som skinner klart og sviger ei! ||: Halleluja! :||
- 10 Den førte Engle ||: ned til Jord, :||
Den fører os til Englechor! ||: Halleluja! :||

- 11 Der deilige Guld-||: Kroner smaa, :||
Vi af Guds Søn, vor Broder faae! ||: Halleluja! :||
- 12 |A:13| Thi skee Gudfader ||: Lov og Priis, :||
Guds Søn og Aanden ligerviis! ||: Halleluja! :||

Nr. 7.

Egen Melodi.

- 1 Lovet være Du, Jesus Christ,
At Du Menneske vorden est,
Født af en Jomfru reen og skiær,
Gladelig hilst af Himlens Hær.
O, Gud skee Lov!
- 2 Du, Gud Faders eenbaarne Søn,
Mand i Lys, men dog Gud i Løn,
Underlig skjult af Kiød og Blod,
Kom paa vor Brøst at raade Bod!
O, Gud skee Lov!
- 3 Verden gaaer i Dit Lede-Baand,
Dig dog svøber en Jomfru-Haand!
Du, som har skabt og styrer Alt,
Blev dog paa Jord Barnlille kaldt!
O, Gud skee Lov!
- 4 |A:14| Himlens Lys kom til Jord i Dig,
Alt i Samme forandrer sig,
Nu vi kan selv ved Midnats-Tid
Kiende som Børn vor Fader blid!
O, Gud skee Lov!
- 5 Konning er Du af Arten bedst,
Blev dog paa Jord en fremmed Giæst,
Fører os hjem fra Graadens Dal
Op til din lyse Konge-Sal!
O, Gud skee Lov!
- 6 Fattig kom Du til Jorden ned
Os at trøste i Usselhed,
Fattig Du gjorde Dig med Flid
Rige blev vi til evig Tid,
O, Gud skee Lov!

Nr. 8.

Mel. Fra Himlen høit kom vi nu her.

¹ Fra Himlen kom en Engel klar,
For Hyrderes Øine aabenbar,
|A:15 Han sang saa sødt: nu giver Agt
Paa Barnet svøbt, i Krybben lagt!

² I Bethlehem i Davids Stad,
Som skrevet stod paa Spaadoms Blad,
Der fødtes nu den Herre bold,
Som være vil jer Soel og Skjold.

³ Det er den Herre Jesus Christ,
Og juble maae I ganske vist,
Thi Eet er blevet Gud og Mand,
Saa Eders Broder er nu Han!

⁴ Hvad mægter nu vel Synd og Død,
Naar Hjertet er Guds Moder-Skiød!
Lad storme nu al Helveds Magt!
Guds Søn med Eder staaer i Pagt!

⁵ Slaaer nu til Ham kun al jer Lid,
Han svigter ei til evig Tid!
Byd dem kun Trods, som prøve paa
Imellem Bark og Træ at gaae!

⁶ Lad fnyse her, lad rase hist;
Guds Slægt dog seire maa tilsidst!
|A:16 O tak da Gud af Hjertens Grund
Taalmodig, glad i allen Stund!

⁷ End toner sødt den Efterklang
Af Engleskarens Julesang,
Gud! glæd hans Sjæl i Himmerig
Som sang for os saa frydelig!

Nr. 9.

Mel. Jeg raaber fast o Herre.

Mit Hjerte altid vanker
I Jesu Føderum,
Did samles mine Tanker
I deres Hovedsum.
Der er min Længsel hjemme,
Der har min Tro sin Skat,
Jeg kan dig aldrig glemme,
Du søde Julenat!

|A:17

Nr. 10.

Mel. Et lidet Barn saa lysteligt.

- 1 I denne søde Juletid
Vil vi os ret fornøie,
Og bruge al vor Konst og Flid
Guds Naade at ophøie;
Ved ham, som er i Krybben lagt,
Vi inderlig, af al vor Magt,
Vil os i Sjælen fryde;
Din Priis skal høres, Frelsermand,
Saa vidt og bredt i Verdens Land,
At Bjerg og Dal gienlyde!
- 2 En Kongesøn af Davids Rod,
Som er Guds Søn tillige,
For vor Ulykkes Skyld forlod
Sit søde Himmerige;
Det var ham svart at tænke paa,
Al Verden skulde undergaae,
Det skar ham i hans Hjerte,
Og for sin store Kiærlighed,
Han kom til os paa Jorden ned,
At dulme al vor Smerte!
- 3 |A:18 Som Natten aldrig er saa sort,
Den jo for Solen svinder,
Saa farer al min Kummer bort,
Naar jeg mig ret besinder
Paa at Guds Søn i Himmerig
Saa inderlig har elsket mig,

Og er min Broder vorden,
Jeg aldrig glemme kan det Ord,
Som klang fra Himlens Engle-Kor:
Nu er der Fred paa Jorden!

4 Vor Tak vi vil frembære da,
Endskiøndt den er kun ringe,
Hosjanna og Halleluja
Skal allevegne klinge;
Guds Ark er kommet i vor Leir,
Thi sjunge vi med Fryd om Seir,
Mens Tungen sig kan røre,
Vi sjunge om den dybe Fred,
Saa Helvede skal ryste ved
Vor Julesang at høre!

5 |A:19| Halleluja! vær endt og glemt,
Vor Strid, vor Sorg og Klage!
Hvo vilde mere gaae beklemmt
I disse Juledage!
Syng høit i Sky, Guds Børneflokk:
Halleluja! nu har jeg Nok,
Min Fryd er uden Lige!
Halleluja, Halleluja!
Guds Søn er min, jeg gaaer herfra
Med ham til Himmerige!

Nr. 11.

Mel. Et lidet Barn saa lysteligt.

1 Jeg som et Barn mig glæde vil,
Og sjunge i det Høie,
Ei Sorg idag paa Jord er til,
Som tør min Sjæl nedbøie,
Idag er fattigst Betler rig,
Et Paradiis er Jorden mig,
|A:20| Til mig Guds Engle kvæde:
Idag er dig en Frelser fød,
Idag al Jordens Sorg er død,
Og født al Jordens Glæde!

2 Flyv høit min Sjæl, flyv barnefro!
Vær salig i Guds Rige!
Med Kiærlighed, med Haab og Tro,

Hans Kraft skal i mig stige;
I Klude svøbt, i Krybbe lagt,
Det Barn har over Stjerner Magt,
Og over Havets Bølger!
Ei Jord, ei Luft, ei Ild, ei Vand,
Ei Mørkets Magter skade kan
Den Sjæl, som Herren følger!

3 Kom Høie, Lave, Store, Smaa,
Enfoldige og Vise!
Lad os til *Jesu* Herberg gaae,
Og Verdens Frelser prise!
Forgiæves lyde Røsten ei,
Som viser os til Krybben Vei!
|A:21Hør Himlens Engle kvæde:
Idag er Verdens Frelser fød!
Idag al Jordens Sorg er død,
Og født al Jordens Glæde!

Nr. 12.

Mel. Jeg raaber fast o Herre.

1 Forunderligt at sige,
Og sært at tænke paa,
At Kongen til Guds Rige
I Stalden fødes maa,
At Himlens Lys og Ære,
Det levende Guds Ord,
Skal huusvild blandt os være,
Som Armods Søn paa Jord!

2 En Perle ei forgiættes,
Men ledes smaalig op;
Den blanke Demant sættes
I Kronens gyldne Top;
|A:22Ei kaster man en Drue
Blandt visne Blade ned;
Dog Herren jeg maa skue
I denne Usselhed!

3 Du havde at befale,
Hvad end du peged paa,
Hvi skulde Konge-Sale
Ei for dig prydet staae?

- Hvi lod du ei opdukke
Af Jordens rige Skiød,
En gylden Barne-Vugge
Med Roser overstrøsd?
- 4 Hvi lod du ei udspænde
En Sky til Himmel-Telt,
Og Stjerne-Lamper tænde,
Du store Himmel-Helt!
Hvi kom ei aabenbare,
Da du i Svøb blev lagt,
Den himmelske Hærskare
Til Tjeneste og Vagt!
- 5 |A:23| Selv Spurven har sin Rede,
Kan bygge der og boe;
En Svale ei tør lede
Om Nattely og Ro;
De vilde Dyr i Hule
Har, hver sin egen Vraa;
Skal sig min Frelser skjule
I fremmed Stald paa Straa?
- 6 Nei, kom! jeg vil oplukke
Mit Hjerte, Sjæl og Sind,
Ja, bede, synge, sukke:
Kom, *Jesus*, kom herind!
Det er ei fremmed Bolig,
Du den har dyrekiøbt!
Her skal du hvile rolig,
I Kiærligheden svøbt!

Nr. 13.

Egen Melodi.

- 1 Julen har Engle-Lyd,
Vi med Fryd
|A:24| Os barnlig paa Gud-Fader
Forlader;
Vi var i Nød saalænge,
Dog hørde han vor Bøn,
Han veed, hvortil vi trænge,
Vor Frelser blev Guds Søn;
Thi vil vi alle sjunge,

Med Hjerte og med Tunge,
Et Ære være Gud
For sit Julebud!

2 Ret i en salig Tid
Kom han hid;
Da glemde deres Møde
De Døde,
Da de fik det at vide,
At født var Folkets Ven,
Som tog vor Sorg og Kvide
Og gav os Fryd igien,
Ja, kom som Morgenrøden,
At frelse os fra Døden!
Med ham fra Stjernetop
Livets Soel stod op!

3 |A:25| Sorg er til Glæde vendt,
Klagen endt!
I Lovsang kiendes Fryden
Paa Lyden!
Syng med Guds Engle-Skare,
Paa Jesu Fødselsdag,
Om Fred og ingen Fare,
Gud-Faders Velbehag,
Som vil al Sorgen vende
Til Glæde uden Ende,
Bær os paa Børneviis
Ind i Paradiis!

Nr. 14.

Egen Melodi.

1 |GSV4:143| Guds Godhed vil vi prise,
De Store med de Smaa,
Den bedste Nyaars-Vise,
Som vi kan finde paa,
|A:26| Er Tak af Hjertens-Grund
For Gave god fuldmangen.
Til os i Aar forgangen
Af Gud saa rig og rund!

2 Fik Føde vi og Klæde,
Gik frit vi ind og ud,

Har vi havt Hjertens-Glæde,
Det Alt er fra vor Gud,
Og satte han med Fred
I Kirke og i Skole
Ei naadig til os Stole
Midt i sin Christenhed!

3 Vi føle maae med Smerte,
Det Alt er ufortjent,
Men Gud har Fader-Hjerte
Til Synder hver omvendt,
Troe vi kun paa Hans Søn,
Tilgiver Han os Brøden,
Formindsker daglig Nøden,
Forøger Troens Løn!

4 |A:27| Nu Fader i det Høie,
Som var i Aar saa mild!
Vi Naade for dit Øie
Har fundet hidindtil;
I *Jesu Christi* Navn
Vi bede dig saa saare:
Vær dobbelt mild ad Aare!
Raad Bod paa alle Savn!

Nr. 15.

Mel. Om Himmeriges Rige saa ville vi.

1 |GSV4:144| Stormægtige paa Jordens Bold,
Som fører Dyd og Daad i Skjold,
Og priselig regiere,
De bær et Navn saa vidt om Land,
Som hver en Alder, hver en Stand
Høiagte maa og ære,
Og underdanig være!

2 Dog, hvad er det mod Kongens Navn,
Som har en evig Fødestavn
|A:28| Kiærlighedens Rige,
Som er den levende Guds Søn,
Og bærer høit i Lys og Løn,
Hvad end hans Fiender sige,
Et Navn foruden Lige!

- 3 Det Navn kom hid med Engle-Bud,
Det Navn fik Priis af Guders Gud,
Det Navn skal evig tone;
For det maa kæmpe hver en Haand,
For det sig bøie maa hver Aand,
Det under Ærens Krone
Med Gud os mon forsone.!
- 4 Hver Djævel, Synd og Død til Trods,
I *Jesu* Navn er Gud med os
Og gør det som vi bede!
I *Jesu* Navn til Manddoms-Værk
Er hver af os en Kæmpe stærk!
I *Jesu* Navn hernede
Vi feide kan og frede!
- 5 O Fader god af Evighed!
Saa giv i *Jesu* Navn med Fred
|A:29|GSV4:145Vort gamle Danmarks Rige
Et frugtbart og lyksaligt Aar!
Ja, Fader! giv os Børne-Kaar!
Lad i din Gunst tillige
Os baade staae og stige!
- 6 Giv Kiærlighed og gode Raad,
Saa Drot og Folk med Raad og Daad
Hinanden bi maa stande,
Saa Alting skeer til fælles Gavn,
Og høilig Æres *Jesu* Navn,
Naar Lovsang over Strande
Det bær fra Nørrelande!
- 7 I *Jesu* Navn, til *Jesu* Priis,
Med ham paa Vei til Paradis,
Nyaaret vi begynde!
I *Jesu* Navn hver Dag paany
Stig op, vor Lovsang, lukt i Sky,
Med Jævnhed og med Ynde
Guds Godhed at forkynde!

|A:30

Nr. 16.

Mel. Mit Barn frygt den sande Gud.

Søde Jesu, Davids Rod,
Kæmpestærk og barnegod!
Høvding stor i Englehjem,
Barnefødt i Bethlehem!
Du, som giver Nyaar bedst,
Kom herind og vær vor Giæst!
Gjør en liflig Julefest!

Nr. 17.

Mel. Deilig er den Himmel blaa.

- 1 Jule-Aften! Du er skøn,
Du kom til os med Guds Søn,
For Guds Stol Hans Engle kvæde
Sødt om al den Fryd og Glæde,
Du har bragt til Jorderig!
- 2 Livets Træ med Lys i Top
Voxde i Guds Have op,
|A:31Adams børn dog længe sukked:
Paradis for os er lukket,
Død og Dom er Syndens Sold!
- 3 Lysets Træ med Liv i Løn
Er oprundet med Guds Søn,
Engle svæve i dets Grene,
Kvæde sødt med Stemmer rene,
Vinke os til Paradis.
- 4 Der os sanker Gud i Læ
Under Livets Palmetræ,
Der sin Herlighed den klare
Han for os vil aabenbare
I vor Herres Jesu Navn.
- 5 Om det Lys, som tændtes brat
Med Guds Søn i Julenat,
Livets Lys, som blidt skal brænde
For de Smaa til Verdens Ende,
Minder os vort Juletræ.
- 6 Gud velsigne Dem, der saa
Glæde vil os arme Smaa,
|A:32Vise os hvor Lyset findes,

Lære os med Lyst at mindes
Barnet, født i Bethlehem!

- 7 Engle smaa, som paa Guds Bud
Synger Julen ind og ud,
Synger sødt hvad vi kun stamme,
Dem til Fryd, som os annamme
I vor Herres Jesu Navn!

Nr. 18.

Mel. Der stander et Slot i Østerrig.

- 1 Marie, hun sad paa Hø og Straa
I Stald ved Nattetide,
I Krybben Jesus-Barnet laae,
I Svøb, med Fagter blide.
- 2 En Engel kom med Krone paa,
Den var af Guld det røde,
Deri som mange Sole smaa
Man funkle saae og gløde!
- 3 **A:33** Som Bøg i Skov han raged op,
Som Pilen rank tilskue,
Hans Vinger gik fra Taa til Top,
Som Lyn i Lyn, i Bue!
- 4 Saadan med eet den Engel stod
For Hyrderne i Vange,
Da gyste det i deres Blod,
De blev saa grumme bange!
- 5 Vær aldrig bange, sagde Han,
Og I maa ikke græde!
Jeg kommer fra det skjulte Land
Med Jule-Sang og Glæde!
- 6 Jeg kommer fra Guds Paradiis
Med Sang til Folkemunde:
Guds Søn er født paa Barneviis,
Til Frelser fra det Onde!
- 7 Det Jesus-Barn, i Krybben lagt,
I Bethlehem I finde,
Han vil med eder gaae i Pagt,

Saa Himmerig I vinde!

8 |A:34 Og der kom Barne-Engle smaa,
Som Stjernerne saamange,
Med Kroner og med Vinger paa,
Med klare Jule-Sange!

9 Til Dagskiær og til Morgengry
De sang paa Hyrde-Maalet,
De sang i Chor, de sang i Sky,
Af Himmel-Glands omstraalet:

10 “Nu Ære være Himlens Gud,
Som throner i det Høie!
Paa Jorden Fred! med Julebud
Sig Mennesker fornøie!”

11 Halleluja, Halleluja
For Frelseren den Spæde!
Saa lød det allevegne fra,
Til evig Jule-Glæde!

12 Og efter mange hundred Aar,
Og langt fra Hyrde-Vangen,
Om Jule-Træet, hvor det staaer,
Gienlyder Engle-Sangen!

|A:35

Nr. 19.

Melodien af **Weyse**.

- 1 Julen har bragt velsignet Bud;
Nu glædes Gamle og Unge.
Hvad Englene sang i Verden ud,
Nu alle smaa Børn skal sjunge.
- 2 Grenen fra Livets Træ staaer skjønt
Med Lys, som Fugle, på Qviste.
Det Barn, som sig glæder fromt og kjønt,
Skal aldrig den Glæde miste.
- 3 Glæden er Jordens Gjest idag
Med Himmelkongen, den lille.

- Du fattige Spurv! flyv ned fra Tag
Med Duen til Julegilde!
- 4 Dands, lille Barn, paa Moders Skjød!
En deilig Dag er oprunden:
Idag blev vor kjære Frelser fød
Og Paradiisveien funden.
- 5 Frelseren selv var Barn som vi:
Idag han laae i sin Vugge.
A:36Den Have, Guds Engle flyver i,
Vil Jesus for os oplukke.
- 6 Himmerigs Konge blandt os boer;
Han Juleglæden os bringer;
Han favner hver Barnesjæl paa Jord
Og lover os Englevinger.

Nr. 20.

Melodier af **Berggreen** og **C. Nyegaard**.

- 1 Velkommen igien Guds Engle smaa,
Fra høie Himmel-Sale,
Med deilige Solskins-Klæder paa,
I Jordens Skygge-Dale!
Trods klingrende Frost, godt Aar I spaae
For Fugl og Sæd i Dvale!
- 2 Vel mødt, under Sky, paa Kirke-Sti,
Paa Snee, ved Midnats-Tide,
Udbære vor Juul ei nænner I,
Derpaa tør vi vel lide,
O, ganger dog ei vor Dør forbi,
Os volder ei den Kvide!
- 3 **A:37**Vor Hytte er lav, og saa vor Dør,
Kun Armod er derinde,
Men giæstet I har en Hytte før,
Det drages vi til Minde;
Er Kruset af Leer og Kagen tør,
Deri sig Engle finde!
- 4 Med venlige Øine himmelblaa,
I Vugger og i Senge,
Vi Puslinger har i hver en Vraa,

- Som Blomster groe i Enge;
O, synger for dem, som Lærker slaee,
Som hørt de har ei længe!
- 5 Saa drømme de sødt om Bethlehem,
Og er det end forblummet,
De drømme dog Sandt om Barnets Hjem,
Som laae i Krybbe-Rummet,
De drømme: de lege Juul med dem,
Hvis Sang de har fornummet!
- 6 Da vaagne de mildt i Morgen-Gry,
Og tælle meer ei Timer,
A:38Da høre vi Psalmen, som paany
Sig ret med Hjertet rimer,
Da klinger det sødt i høien Sky,
Naar Jule-Klokken kimer!
- 7 Da vandre Guds Engle op og ned,
Paa Psalmens Tone-Stige,
Da byder vor Herre selv Guds Fred
Til dem, den efterhige;
Da aabner sig Himlens Borge-Led,
Da kommer ret Guds Rige!

Nr. 21.

Mel. Fra Himlen høit kom vi nu her.

- 1 Her komme dine arme Smaae,
O, Jesu! i din Stald at gaae;
Oplys Enhver i Sjæl og Sind,
At finde Veien til dig ind!
- 2 Vi løbe dig med Sang imod,
Og kysse Støvet for din Fod,
O salig Stund, o klare Nat,
Da du blev født, vor Sjæle-Skat!
- 3 **A:39**Velkommen fra din Himmel-Sal
Til denne Verdens Græde-Dal,
Hvor man dig intet Andet bød,
End Stald og Krybbe, Kors og Død!
- 4 Ak, Jesus, ak! hvor gaaer det til,
At dog saa Faa betænke vil

Den synderlige Kjærlighed,
Der drog dig til vor Jammer ned!

- 5 O, drag os Smaae dog til dig hen,
Vor søde, fromme Sjæle-Ven!
At hver af os saa inderlig
I Troen maa omfavne dig!
- 6 Lad Verden ei med al sin Magt
Os røkke fra vor Daabes Pagt,
Men giv, at al vor Længsel maa
Til dig, til dig alene staa!
- 7 Saa skal det skee, at vi engang
Med Helgen-Sind og Fryde-Sang,
I Himlens søde Paradiis,
Skal prise dig paa Engle-Viis!
- 8 **A:40** Her staae vi nu i Flok og Rad,
Som Blomster smaae, med Knop og Blad;
O hjælp, at Kreds og Ring vi maae
I Himlen om din Throne slaae!

Nr. 22.

Melodi af **Weyse**.

- 1 Deilig er den Himmel blaa,
Lyst det er at see derpaa,
Hvor de gyldne Stjerner blinke,
Hvor de smile, hvor de vinke
Os fra Jorden op til sig!
- 2 Kommer Smaa, og hører til!
Jeg for Eder sjunge vil
Om saa lys og mild en Stjerne,
Jeg det veed, I høre gierne:
Himlen hører Eder til!
- 3 Det var midt i Jule-Nat,
Hver en Stjerne glimted mat,
Men med Eet der blev at skue
En saa klar paa Himlens Bue,
Som en lille Stjerne-Soel.
- 4 **A:41** Langt herfra i Østerland

- Stod en gammel Stjerne-Mand,
Saa fra Taarnet vist paa Himlen,
Saae det Lys i Stjerne-Vrimlen,
Blev i Sind saa barneglad.
- 5 Naar den Stjerne, lys og blid,
Sig lod see ved Midnats-Tid,
Var det Sagn fra gamle Dage,
At en Konge uden Mage
Skulde fødes paa vor Jord.
- 6 Derfor blev i Østerland
Nu saa glad den gamle Mand;
Thi han vilde dog saa gierne
See den lyse Konge-Stjerne,
Før han lagdes i sin Grav.
- 7 Han gik til sin Konges Slot,
Kongen kiendte ham saa godt;
Hørte og med Hjertens-Glæde,
At det Lys var nu tilstede,
Hvorom gamle Spaadom lød.
- 8 |A:42 Han med Søn og Stjernemand
Flux uddrog af Østerland,
For den Konge at oplede,
For den Konge at tilbede,
Som var født i samme Stund.
- 9 Klare Stjerne ledte dem
Lige til Jerusalem;
Kongens Slot de gik at finde,
Der var vel en Konge inde,
Men ei den de ledte om.
- 10 Klare Stjerne hasted frem,
Ledte dem til Bethlehem,
Over Hytten lav og lille
Stod saa pludselig den stille,
Straalede saa lyst og mildt.
- 11 Glade udi Sjæl og Sind
Ginge de i Hytten ind,
Der var ingen Konge-Throne,
Der kun sad en fattig Kone,
Vugged Barnet i sit Skiød.
- 12 |A:43 Østerlands de vise Mænd

Fandt dog Stjernen der igien,
Som de skued i det Høie,
Thi i Barnets milde Øie
Funklende og klar den sad!

- 13 Den var dem et Tegn saa vist,
At de saae den sande Christ,
Derfor neied de sig glade,
Offrede paa gyldne Fade
Røgelse med søden Lugt!
- 14 Vil I Smaa ei ogsaa gierne
See den lyse, milde Stjerne!
For den Konge dybt Jer neie,
Som Guds Rige har i Eie,
Og vil lukke Jer derind!
- 15 Seer Jer til den Himmel blaa,
Med de gyldne Stjerner paa!
Der den Stjerne ei I finde,
Men den er dog vist derinde!
Over Jesu Konge-Stoel!
- 16 |A:44| Thi det Barn, som var paa Jord,
Blevet er en Konge stor,
Og Han sidder nu deroppe,
Over alle Stjerne-Toppe,
Ved Gud-Faders høire Haand!
- 17 Neier Eder kun, I Smaa,
Han fra Himlen seer derpaa!
Sender Ham med Hjertens-Glæde
Lov og Priis til høie Sæde,
Det er Røgelse for Ham!
- 18 Stjernen ledte vise Mænd
Til nyfødte Konge hen,
I har og en saadan Stjerne,
Og naar I den følge gierne,
Komme I til Jesum vist!
- 19 Denne Stjerne, lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er Hans Guddoms-Ord det klare,
Som Han lod os aabenbare
Til at lyse for vor Fod!

Nr. 23.

Melodi af **Grønland**.

- ¹ O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven
Imellem de vildsomme Veie!
Alt Hytten vi see, nu kjende vi den,
Lyksalighed monne vi eie!
Med Glæde
Vi træde
Her ind i det fattige Huus!
- ² Vi komme saa fjernt, vi Konger tre,
Alt fra de østlige Lande.
Men aldrig saasnart vi Stjernen fik see
Paa Nattens Himmel at stande,
Vi glade
Forlade
Vor skinnende Kongeborg.
- ³ Thi Perler og Guld har Østerland,
Klenodier have vi hjemme.
Men Perler og Guld ei lignes kan
Ved det, som Hytten mon gjemme.
|A:46 Af alle
Vi kalde
Dog denne den herligste Skat.
- ⁴ Og denne Skat, som I vel forstaaer,
Det er Barn Jesus den lille.
Han fødes endnu hvert evige Aar
For dem, som elske ham ville,
Som trolig
Sin Bolig
Indvie den hellige Juul.
- ⁵ Saa er det da ei den første Gang
Vi komme hid fra det Fjerne.
Vi komme, som før, med Spil og Sang,
Og ved den ledende Stjerne.
Vi prise
Den vise,
Vor Frelser vi prise, som før.
- ⁶ Han er, som vi, en herskende Drot,

Og Seiren hans monne være;
I Himlen er hans prægtige Slot,
Og Fuglene sjunge hans Ære.
|A:47| Det lyder,
Det bryder
Saa høit gjennem Skyernes Mulm.

7 Kun Lidet for dig, som for Konger paa Jord,
Er Guld og kostbare Ringe,
Men Myrrha vi strøe i dit hellige Spor,
Og duftende Virak vi bringe.
Du have
Vor Gave,
Som Givernes Ydmyghed, kjær.

8 Saa sige vi Eder nu Farvel.
Vor Frelser ville vi prise.
See, Stjernen skinner saa klart i Qvæld,
Og Veien vil den os vise.
Hil være
I Ære
Den Konge for Himmel og Jord!

|A:48|

Nr. 24.

Mel. Af Dybsens Nød vil jeg til Gud.

1 Et helligt Liv, en salig Død
Hinanden kjærligt møde,
Som Fugle-Sangen sagte sød
En liflig Aften-Røde!
Saa svæver blidt, paa Gravens Rand,
Med *Simeon* hver hellig Mand
Guds Herlighed imøde!

2 At have stridt den gode Strid,
Og vandret ufortrøden,
Paa Livets Vei, til Endens Tid
Hvor er det sødt i Døden!
Vel den, som Herren tro har tjent,
Sin Gjerning gjort, sit Løb fuldendt,
I Fred han skal henfare!

- 3 O *Simeon*, Du Hjertens-Mand,
O, tusindfold til Lykke!
Du prydet har din Tid og Stand
Med Hellighedens Smykke!
Du lod en Himmel-Vandring see
Til Alderdommens sidste Snee,
Og tjente Gud paa Jorden!
- 4 |A:49| Al Verdens Frelser var din Skat,
Du brugte dine Kræfter,
At tjene Herren Dag og Nat,
Det stræbte Du kun efter!
Du gik al Verdens Lyst forbi,
Og naa'de paa den trange Sti
En sød og salig Ende!
- 5 Hvad Under da, at Gravens Bo
Dig ei forfærde kunde,
Du gik til Dødens Port saa fro,
Som Fugl i Frydens Lunde!
For Jesus smiled i din Favn,
Du reiste glad i Herrens Navn
Til søde Himmerige!
- 6 O, Herrens Fred er end at faae,
Men den vil favnetages,
At Faa kun skjønne ret derpaa,
Det høilig maa beklages;
Thi Sjælen faaer dog ingen Ro,
Før Hjertet i den sande Tro
Sin Jesus kjærlig favner!

|A:50|

Nr. 25.

Mel. Kæmpevisen om Berner Rise.

- 1 |VU:156|GSV2:201| Vor Herre, han var et lille Barn,
Han leged med gyldne Ringe;
Herodes han var det største Skarn,
Han vilde Guds Søn ombringe,
Men vor Fader i Himlen han lever!
- 2 Han sagde til Østens vise Mænd:

- I Barnet med Flid oplede!
Og bringer mig saa Besked igien,
At Herren jeg kan tilbede!
Men vor Fader i Himlen han lever!
- 3 Hvad Gud har forlovt, der skeer dog ei,
Om Konger paa Jord end byde,
De Vise tog hjem en anden Vei,
Saa lærte dem Gud at lyde.
Thi vor Fader.
- 4 Herodes han svor med Fynd og Klem:
Den Skifting jeg skal nok ramme,
|A:51Om ogsaa hvert Barn i Bethlehem
Forbløder sig med det Samme.
Men vor Fader.
- 5 Vor Herre, han var en lille Dreng,
Hans Fader, han var desstørre,
Guds Engel, han stod ved Josefs Seng,
Kom ind giennem lukte Dørre.
- 6 Han sagde: vaagn op nu Josef brat!
Tag Barnet og tag Marie,
Og giv dig paa Vei endnu i Nat,
Det er ikke Tid at bie.
- 7 Herodes, han er en stor Tyran,
Han Sværd over Barnet svinger,
Men skjule dig skal Ægypti Land,
Til atter jeg Bud dig bringer!
- 8 **|VU:157**Uskyldige Børn i Bethlehem,
De maatte i Vuggen bløde,
Vor Herre, han var dog ei blandt dem,
Han leged med Roser røde.
- 9 **|A:52|GSV2:202**Al Helvedes Fryd er stakket Dands,
Des længer er Helveds Pine,
Herodes, han gik fra Vid og Sands,
Han døde i Synderne sine.
- 10 For Josef nu stod Guds Engel brat,
Til Orde han tog saa fage:
Herodes, det Skarn, er død i Nat,
Tag du nu kun frit tilbage!
- 11 Med Barnet og med din Venne-Viv

Til Israels Land du stunde!
De Bødler, som trued Barnets Liv,
De have nu Muld i Munde!

12 Vor Herre, han er en Konge stor,
Og throner i Himmerige,
Dog mellem de christne Smaa paa Jord
Usynlig han er tillige.

13 Og kvaltes i Barnemund Guds Ord,
Da toges Guds Søn af Dage;
Men de som gaae i Herodes Spor,
Dem møder da og hans Plage.
Thi vor Fader.

14 |A:53|Guds Engle endnu, saavelsom før,
Gjør Alt hvad han vil beslutte,
Og laase man kan slet ingen Dør,
Saa de jo derind kan smutte.

15 Guds Engle de stige op og ned,
Hvor Herren som helst er inde,
Hans Venner de bringe god Besked,
Og skyde dem Raad i Sinde!

16 |VU:158|GSV2:203|Nu lystig og glad i Jesu Navn!
Vor Konge han er med Ære,
Og tjene maa Alting de Smaa til Gavn,
Hvis Broder han vilde være.
Thi vor Fader i Himlen han lever!

Nr. 26.

Mel. Gud Helligaand i Tro os lær.

1 |VU:158|I Nazaret der var saa smukt
Paa Brinkerne de steile,
Der saae man over Skoven lukt
Vel Snese Skibe seile,
|A:54|Dem saae Man uden Øien-Glas
Paa Søen ved Tiberias,
Det kan vist aldrig feile.

2 Der boede Josef Tømmermand
Med Jordens bedste Kvinde,

- Hans Huus var lavt, men godt istand,
Og grumme pænt derinde,
Alt som et Dukkeskab saa net,
Til Josefs Huus i Nazaret
Ei Mage var at finde.
- 3 Ved Huset var en Haveplet,
Og udenfor et Vænge,
Hist groede Blomster tykt og tæt,
Her lod sig Ranken stænge,
Som Humle-Knopper voxer her,
De søde Druer svulme der,
Det har Man vidst saalænge.
- 4 Vor Herre var saa englemild,
Som Man sig knap kan tænke,
|VU:159Var ei som andre Drengene vild,
Sprang ei paa Bord og Bænke,
|A:55Var glad i Vaar og glad i Høst,
Sin Moders Haab, sin Moders Trøst,
Især da hun blev Enke.
- 5 Vor Herre holdt sig ei for god
Til Haandværk, som kan nytte;
Han satte Huse godt i Fod,
De trængde ei til Støtte,
Han brugde Øxe, Høvl og Sav
Og Tommestok og Vrit og Nav,
Tog Haand i hvad der mødte.
- 6 Maria læste godt i Bog,
Men han var hendes Mester,
Han uden Skolegang blev klog
Og lærdere end Præster,
Blev visere hver Helligdag
Og talde yndig Himlens Sag
Paa Folkets store Fester.
- 7 Det voldte alt hans Faders Aand,
Som over Issen svæved,
Han villig gik i Ledebaand,
Som over Jorden hæved,
|A:56Han gik med Smil sin stille Gang,
Og kun hvor Synder gik i Svang
Han sukede dybt og bæved.
- 8 Saa voxede i lave Kaar,
Med Høiheden fortrolig

Vor Herre op til Manddoms-Aar
Saa munter blid og rolig,
Som den der veed i Hytten godt,
Hos Fader paa det høie Slot
Han har sin faste Bolig.

9 |VU:160 Saa er vi alle Kongebørn,
Skiøndt fattige og ringe,
Og høiere end nogen Ørn
Sig Tankerne opsvinge,
Naar Jesus er vor Broder kiær,
I Tro og Haab vort Hjerte nær,
Vor Lyst en Englevinge.

10 Da har og Gud et Nazaret
Til os ensteds paa Jorden,
En lille kiøn og yndig Plet
I Syden eller Norden,
|A:57 I Alt vi see Hans Godheds Spor,
Og lytte glade til hans Ord
Som Fuglesang og Torden.

11 Saa voxe vi i Herrens Fjed,
Saa komme vi til Kræfter,
Saa dannes vi til Herlighed,
Som sees skal herefter,
Naar Hjertet slaaer i Barmen frit,
Og vorder den Ureenhed kvit,
Som end ved Sjælen hefter.

13 O Gud skeep Lov for Naadens Ord,
Som trøster dem der græde!
Og Gud skeep Lov for Jesu Spor,
Hvori de Smaa kan træde!
Og Gud skeep Lov for Herrens Aand,
Som fører os i Ledebaand
Til evig Fryd og Glæde!

|A:58

Nr. 27.

Mel. Saa er vor Høst til Ende.

1 Hvor stor er dog den Glæde,

At man med Jesus maa
I Herrens Tempel træde,
Og for hans Aasyn staae!
Ja, Lykke over Lykke,
Som ei kan siges ud,
At Støvet sig tør smykke,
Som Jesu Kirke-Brud!

2 Op Sjæl, og agt heel nøie
Paa Jesu Kirke-Færd,
Opgangen fra det Høie
Gaaer i det Lave her,
Ja, ved Forældres Hænder
Gaaer her i Lede-Baand,
Han, som al Jordens Ender
Og Himlen har i Haand!

3 O Tempel, hvor din Lykke
Paa denne Dag er stor!
A:59 Gud vil din Forgaard smykke,
Alt som dit Alter-Chor,
O, lad dig dog forgylde
Af Herlighedens Glands,
Annam den Guddoms-Fylde,
Som overgaaer al Sands!

4 Men, ak! Guds Tempels Ære
Er lagt i Støvet ned,
Nu hver sig selv vil lære,
Af Jesus Faa kun veed,
Hans ord, hans Himmel-Tale,
Hans Pine og hans Død,
Mod dem tør hver Mand gale
I Synde-Søvnens Skjød!

5 Iblandt de Lærdes Skare
Sig Jesus sætter ned,
At høre og forfare,
Hvad de om Hannem veed;
De speide Skriften nøie,
Men Jesus kjendes ei,
Han staaer for hver Mands Øie,
Men Stolthed siger: Nei!

6 **A:60** O, hør os, Jesu milde!
O, dan vort Hjerte saa,
At aarle det og silde
Dit Tempel være maa!

Du selv vor Hjerne vende
Fra Verdens kloge Flok,
Og lær os dig at kjende,
Saa har vi Viisdom nok!

Nr. 28.

Melodi af C. Nyegaard.

¹ |PS:489|VU:143|US:15|GSV4:47|GSV4:255|GSV5:529 Sov sødt Barnlille,

Lig rolig og stille,
Saa sødelig sov
Som Fuglen i Skov,
Som Blomsterne blunde i Enge!
Gud Fader har sagt:
Staaer Engle paa Vagt,
Hvor mine de Smaa er i Senge!

² |A:61|US:16 Med Fingrene grande

Slaa Kors for din Pande,
Med Guds-Barnets Røst
Slaa Kors for dit Bryst,
Saa kan ingen Djævel dig giæste;
Saa skal om din Daab,
Med Saligheds Haab,
Sig Mindet i Barmen rodfæste.

³ |VU:144 Læg Hænderne sammen,

Saa lægger sig Amen
|PS:490|GSV4:48 Til Mesterens Bøn,
Som stiger i Løn
Og lyder hvor Englene kvæde.
Det lille Guds-Ord
|GSV4:256 I Himmerigs Chor
Omfavne Guds Engle med Glæde.

⁴ De raabe, de sjunge:

Paa Madike-Tunge
Et ord af Guds Søn
Er bleven til Bøn
|A:62 Og stiger paa Soelstraale-Vinger;
Gud Fader i Løn
Sig Ja til den Bøn,
Fra Lavland livsalig den klinger!¹

5 Da alle de Kiøbte,
I Jesu Navn døbte,
Som Striden har stridt,
Som Døden har lidt,
Gik ind til den evige Hvile,
Istemme saa lydt
Halleluja nyt,
At Englene tie og smile.

6 Sov sødt Barnlille,
Lig rolig og stille,
|VU:145|Og nyn paa det Navn
Med Naaden i Favn,
|PS:491|Al Jorden til Salighed givet;
|GSV4:257|Nyn: Jesus er min,
Saa faur og saa fin,
Min Jesus er Lyset og Livet!

1

Eller: O hør dog hvor liflig den klinger!

[A:63]

Indhold.

	Nr.
Fryd dig du Christi Brud (gl. Psalme)	1.
Et Barn er født i Bethlehem (gl. Psalme)	2.
Min Soel, Min Lyst og Glæde (Kingo)	3.
Et lidet Barn saa lysteligt (Luther)	4.
Fra Himlen høit med Julebud (Luther)	5.
Guds Engle sang i Stjernetal (Grundtvig)	6.
Lovet være du Jesu Christ (Luther)	7.
Fra Himlen kom en Engel klar (Luther og Grundtvig)	8.
Mit Hjerte altid vanker (Brorson)	9.
I denne søde Juletid (Brorson)	10.
Jeg som et Barn mig glæde vil (Ingemann)	11.
Forunderligt at sige (Brorson)	12.
Julen har Englelyd (gl. Psalme)	13.
Guds Godhed vil vi prise (gl. Psalme)	14.
Stormægtige paa Jordens Bold (efter Cassubens Psalmebog)	15.
Søde Jesus, Davids Rod (Kingo)	16.
Jule-Aften! du er skøn (Grundtvig)	17.
Marie hun sad paa Hø og Straa (Grundtvig)	18.

Julen har bragt velsignet Bud (Ingemann)	19.
[A:64]	Nr.
Velkommen igien Guds Engle smaa (Grundtvig)	20.
Her komme dine arme Smaa (Brorson)	21.
Deilig er den Himmel blaa (Grundtvig)	22.
O Stjerne hav Tak, vor ledende Ven (J. L. Heiberg)	23.
Et helligt Liv, en salig Død (Brorson)	24.
Vor Herre han var et lille Barn (Grundtvig)	25.
I Nazaret der var saa smukt (Grundtvig)	26.
Hvor stor er dog den Glæde (Kingo)	27.
Sov sødt Barnlille (Grundtvig)	28.

Nr. 1, 2, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 16 ere tagne af **Prøveheftet**, Nr. 3, 6, 7, 8 af **Sangværket**, Nr. 20, 21, 22, 24, 27 af **Hagens** Psalmebog, Nr. 9 af **Troens rare Klenodie**, Nr. 19 af **Dr. Kierkegaards** theol. Tidsskr. I. 170, Nr. 23 af **Berggreens** Skolesange V; Nr. 17, 18, 25, 26, 28 ere deels aldrig forhen trykte, deels ikkuns som **Manuskript**; Nr. 14 og 15 ere trykte efter Pastor **Grundtvigs** **Manuskript**. - De 3 Smaa-Rettelser, i Nr. 1 og 23, ere foretagne af Pastor Grundtvig.